

Nyelvtanulás Dublinban

Nagy izgalommal készültem az Erasmus+ pályázatban elnyert nyelviskolai képzésre Dublinban. A célom az volt, hogy a passzív nyelvtudásomat élővé tegyem, nyelvi alapismereteimet fejlesszem.

A járványhelyzet miatti intézkedések következtében az utazás előtti héten nyelviskolát kellett váltani, ami tovább fokozta az izgalmakat. Hálás köszönet Förster Anitának, aki napok alatt segített megtalálni az új iskolát, felvenni velük a kapcsolatot.

A képzés helyszíne Dublin belvárosában volt, mindössze 15 perc sétára a szállástól. Két épületben folyt a képzés. A tantermek egyszerű berendezése mellett a fehér táblán kívül más eszköz nem segítette a tanulást. Az órák délelőtt 13 óráig tartottak, így bőven volt lehetőség felfedezni a várost és annak tágabb környezetét is.

Az első héten olasz, lengyel és cseh kollégákkal dolgoztunk együtt a csoportban, a második héten újabb 3 olasz tanárnő érkezett. A csoporton belül igen nagy angol nyelvi különbségek mutatkoztak. Ez időnként lassította a kommunikációt, de a tanárunk, Robin igyekezett figyelni erre. Számomra több külön feladatot adott, illetve olyan nyelvtani kérdésekkel kapcsolatban is segített, amik túlmutattak az óra anyagán. A képzés során, a nyelvi anyag mellett ismerkedtünk egymás iskolájával, az ott folyó munkával is. A kiejtésünket folyamatosan javította a tanár, gyakran dolgoztunk párban és háromfős csoportban is. A feladatokat közösen ellenőriztünk, a kérdéses megoldásokat alaposan átbeszéltük, megmagyarázta a tanárunk.

Az ország jelenével, szokásaival, hagyományaival és történelmével is megismerkedhettünk Robin elbeszéléseiből. Sok programot, helyszínt, kulturális programot is ajánlott nekünk. Többször is előfordult, hogy a délelőtt második felében a városban sétálva tanultunk, gyakoroltunk.

A képzőintézmény az első héten nem szervezett nekünk külön programot, de a csoporttársaimmal többször is elmentünk múzeumba vagy csak sörözni. A második héten az Emigránsok Múzeumába mentünk az iskola egyik programszervezőjével, egy másik este pedig közös filmnézés lehetőségét kínálták fel nekünk.

A hétvégeken lehetőségem nyílt az ország felfedezésére is. Jártam kisebb településeken, ahol többszázéves egyetemeket, templomokat fedezhettem fel. Átutaztam Írországon a Moher-sziklákhöz. A sofőr, egyben idegenvezetőnk sok érdekességet mesélt Írországról, az írekről, a különböző nevezetességekről, a vidékről, állattenyésztésről. A sziklát először hajóval a tenger felől néztük meg, majd fentről, a látogatóközpont felől is. Az egész nap lehetőséget nyújtott a nyelvgyakorlásra, annak ellenére, hogy olykor a gyors beszéd nehezítette a megértést. Jártam a Wicklow Nemzeti Parkban, Glendalough-ban, ahol St. Kevin által a 6. században alapított keresztény szerzetes település maradványait nézhettem meg, majd a két tó mentén egy vízeséshez kirándultam.

Össességében csodálatos két hetet tölthettem Dublinban, Írországbán. Rendkívül hasznos volt nyelvtanulás szempontjából, hiszen sokat bátorodtam a hétköznapi kommunikációmban, nyelvtani szempontból stabilabb, magabiztosabb lett a beszédem.

Általános- és középiskolai tanárokkal kerültem kapcsolatba. Az egyik olasz tanárnővel többször is beszélgettünk az iskolánkról, az ott folyó munkáról, integráció formájáról. Elérhetőséget cseréltünk, és megállapodtunk abban, hogy meg fogjuk találni azt a módot, pályázati formát, amiben együtt tudnánk működni, a tanulók és pedagógusok bevonásával. Köszönöm ezt a fantasztikus lehetőséget!